

РЕШЕНИЕ

№ 4996

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11573** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх. № 37424 от 27.11.2020 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Е. Юг Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж- 726 от 05.11.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, са дадени следните задължителни указания на Е. Юг Е.: 1/ В 15-дневен срок след получаване на решението, Е. Юг Е. да възстанови процедурата по присъединяване по заявление за проучване от 23.08.2019 г. на становище с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на Т. В. Е. за Ф. 30 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатор 47295.62.123, [населено място], [община], област П., при условията на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ и 2./ в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1, Е. Юг Е. да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че при

прекръпяване на процедурата по присъединяване на фотоволтаична електрическа централа /Ф./ на Т. В. Е. правилно е приложен закона, като КЕВР неправилно е приела, че поземленият имот, находящ се [населено място], [община] отговаря на изискването да се намира в урбанизирана територия по смисъла на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Сочи, че КЕВР смесва понятията „урбанизирана територия“ и „урегулиран имот“, както и че одобряването на ПУП-ПЗР не означава, че имотът вече попада в урбанизирана територия. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Р., който поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния представител юр.к. Н., изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Т. В. Е., редовно уведомена, не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-12-00-460/04.08.2020 г., подадена от Т. В. Е., срещу Е. Юг Е., депозирана в КЕВР.

В нея се твърди, че Диагонал Ди Вино Е. е собственик на поземлен имот (ПИ) 47295.62.123, находящ се в [населено място], [община], област П., в който има електрозахранена къща. Имотът е с променено предназначение - от земеделска земя, за жилищно строителство. В имота има жилищна сграда, присъединена към електроразпределителната мрежа с предоставена мощност 38 kW.

През 2019 г. Диагонал Ди Вино Е. е учредило право на строеж/надстройка на Т. В. Е., монтаж на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) с мощност до 30 kW“ съгласно чл. 147, ал. 1, т. 14 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) върху покрива на къщата.

От Т. В. Е. е подадено Заявление за проучване на възможностите за присъединяване към мрежа ниско напрежение, при което е получен отказ от Е. Юг Е. с мотив, че имотът не се намира в урбанизирана територия.

В отговор на отказа на електроразпределителното дружество, от Т. В. Е. е предоставено становище от Министерството на регионалното развитие и благоустройство (МРРБ), според което, в случай че за един поземлен имот извън регулация има влязъл в сила Подробен устройствен план (ПУП) и е променено предназначението, този имот се счита за урбанизирана територия.

На 08.04.2020 г. от Т. В. Е. е получен отговор от Е. Юг Е., че електроразпределителното дружество не уважава възражението и прекратява процедурата, т.е. отказва да издаде Становище за присъединяване на Ф. по чл. 147, ал. 1, т. 14 от ЗУТ.

В жалбата Т. В. Е. излага аргументи, че Е. Юг Е. не е в правото си да се произнася относно урбанизацията на териториите, като с това изземва правата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и неговите структури.

Иска извършване на проверка и продължаване на прекратената процедура за изграждането на Ф.. Позовава се на: издадена виза за проектиране от гл. архитект на [община], видно от която в имота е разрешено проучване и проектиране на Ф. по чл. 147, ал 1 т.14 от ЗУТ; скица на имота от 27.04.2020 г., според която територията е урбанизирана; удостоверение от [община], област П. от 13.04.2020 г., според което територията следва да се счита за урбанизирана.

Жалбата на Т. В. Е. е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 е изпратена на 20.08.2020 г. на Е. Юг Е. за извършване на проверка по компетентност. Становището на енергийното дружество и документи по преписката са получени в КЕВР на 31.08.2020 г.

В становището на електроразпределителното дружество се твърди, че на 23.08.2019 г. е подадено Заявление за проучване на условията и начина за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Ф. с мощност до 30 kW“, която се предвижда да бъде изградена в имот с идентификатор 47295.62.123, намиращ се в землището на [населено място], [община]. Направено е искане централата да бъде присъединена при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В хода на процедурата Е. Юг Е. е установило, че имотът не се намира в урбанизирана територия, т.е. не отговаря на изискването на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. На това основание процедурата е прекратена, за което до Т. В. Е. е изпратено уведомително писмо от енергийното дружество.

От страна на КЕВР е изисквана информация от [община] относно обстоятелството дали обектът попада в територията на строителните граници на населени места и селищни образувания.

С писмо от 13.10.2020 г. [община] уведомява КЕВР, че ПИ с идентификатор 47295.62.123, находящ се в [населено място], [община], област П., е урегулиран с ПУП-ПРЗ, одобрен със Заповед № 1053/11.09.2017 г. на кмета на общината. На основание § 22 от ПР на ЗУТ регулацията на имота е приложена. Съгласно одобрения ПУП-ПРЗ и писмо № 08-Р-42/13.08.2012 г. на МРРБ, имотът следва да се счита за урбанизирана територия в землището на населеното място.

След извършен преглед на представените документи, от КЕВР е направено заключение, че Т. В. Е. отговаря на изискванията за присъединяване на обект „Ф. до 30 kW“ по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Комисията се позовава на писмо от [община], от което е видно, че имотът се намира в урбанизирана територия. В същия се намира жилищна сграда, присъединена към електроразпределителната мрежа с предоставена мощност 38 kW.

Формулиран е извод, че Е. Юг Е. не е спазило изискванията на чл. 91, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 15 дни от датата на постъпване на заявлението.

В настоящото производство е прието без оспорване заключение на съдебнотехническа експертиза. След запознаване и анализиране на документацията по делото и направени проверки, вещото лице установява, че няма одобрен и приложен план, концепция или схема за пространствено развитие на землището на [населено място]. Съгласно данни от кадастралния план на [населено място] и прилежащите му територии, одобрен със Заповед № РД-18-85/06.12.2007г. на изпълнителния директор на АГКК местност „Старите гробища“, в която попада ПИ с идентификатор

47295.62.123 представлява земеделска земя с категория 5. Имотът с идентификатор 47295.62.123 се намира в землището на [населено място] - местност „Старите гробища“, въвн от територията на [населено място]. За имота е процедуриран ПУП-ПРЗ и одобрен със Заповед № 1053/11.09.2017 г. на кмета на [община]. Променено е предназначението на земята от земеделска 5-та категория в урбанизирана територия за ниско строителство, която попада в устройствена зона Жм - зона за малкоетажно строителство. За да бъде спазен от § 5, т.6 ДР ЗУТ е необходимо да има решение на общината за разширение на границите на населеното място с включване в селищната територия на ПИ 47295.62.123, по смисъла на чл. 20а от Закона за опазване на земеделските земи /ЗОЗЗ/. Няма представен акт за разширяване на селищната територия и включване на поземлен имот с идентификатор ПИ 47295.62.123 и той не попада границите на населеното място.

Решение № Ж-726/05.11.2020 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е прието в заседание на КЕВР, проведено на 05.11.2020 г., видно от протокол № 233 от същата дата. Решението е взето с шест гласа „за“, от които четири гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-726/05.11.2020 г. е връчено на Е. Юг Е. на 12.11.2020 г.

Жалбата, с която се оспорва решението от Е. Юг Е. е подадена с входящ номер на КЕВР от 17.11.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал.1 от АПК. Е. Юг Е. е активно легитимирано да обжалва лице, като адресат на акт, с който се дават задължителни за изпълнение указания.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-726/05.11.2020 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Решението на КЕВР е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

Спорът между страните е относно статута на територията, в която се намира недвижимият имот, в границите на който Т. В. Е. заявява инвестиционно намерение за изграждане на Ф. по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

За да бъде уважено искането на производителя за присъединяване на обекта му, следва да са изпълнени трите кумулативни условия на чл.24, т.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници: общата инсталирана мощност на производствения обект да е до 30 kW включително; да бъде изграден върху покривни или фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради или върху недвижими имоти към тях; тези недвижими имоти да са разположени в урбанизирана територия.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта.

Съгласно чл. 8 от ЗУТ, конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план. Съгласно чл. 9 ал. 1 от ЗУТ в територии без устройствени планове предназначението на поземлените имоти до влизане в сила на плановете се определя от фактическото им използване, освен ако не противоречи на закона.

Поземлени имоти, чието предназначение е променено, съгласно чл. 9, ал.2 във връзка с чл.12, ал.2 от ЗУТ и за които с влязъл в сила ПУП е определено конкретно предназначение, съответстващо на чл. 8, т. 1 от ЗУТ, следва да се считат за урбанизирани, включително и тези които се намират извън строителните граници.

Понятието „урбанизирана територия” е вид територия, според основното предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове. Тази и останалите територии са изброени в чл.7, ал.1 ЗУТ. В същата норма е конкретизирано, че урбанизирани територии са населените места и селищните образувания. Поземлените имоти, чието предназначение е променено, съгласно чл.9, ал.2 вр. с чл.12, ал.2 ЗУТ и за които с влязъл в сила ПУП е определено конкретно предназначение, съответстващо на чл.8, т.1 от ЗУТ следва да се считат урбанизирани, включително и тези, които се намират извън строителните граници.

Видно от заповед № 1053/11.09.2017 г. на кмета на [община]-П. (л.48-49) процесният ПИ 47295.62.123 е включен в образувано със заповедта УПИ 62.123 за жилищно застрояване и разширение на полски път с определен начин на застрояване на сгради с Н до 10,00 м., свободно разположени в зона по ограничителната линия на застрояване и е определена устройствена зона „Жм“. За УПИ 62.123 е издадена скица № 164/10.06.2019 г. от [община] – П. за проектиране във връзка с жилищно застрояване. Видно от представената по делото скица на поземлен имот № 15-346198-27.04.2020 г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър - [населено място] (лист 60-61), трайното предназначение на територията е Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за ниско застрояване.

Това се потвърждава и от заключението на назначената съдебно-техническа експертиза. Вещото лице установява, че процесният имот е с трайно предназначение на територията „урбанизирана“, като за него има издаден и влязъл в сила ПУП-ПРЗ и одобрен със Заповед № 1053/11.09.2017 г. на кмета на [община].

Следователно в настоящия случай са изпълнени изискванията на разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, поради което отказът на Е. ЮГ Е. да стартира процедура за присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия е незаконосъобразен.

С оглед изложеното, оспореното Решение № Ж-726/05.11.2020 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание

чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, в размер на 100 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Юг Е., ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-726/05.11.2020 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Е. Юг Е., ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: